

линиитѣ сж претърпѣли голѣми огъвания. Съ това се обясняватъ огъванията, пречупванията, набраздяванията, които сж ставали съ земнитѣ пластове въ течение на вѣкове и хилядилѣтия. Който може да чете по линиитѣ, той може да опредѣли, какви сили сж действували въ природата. Сжщо така и по движенията, които човѣкъ прави, сждите за мислитѣ и желанията, които го ржководятъ. Запримѣръ, виждате, че едно дете се качва на дърво и прави нѣкакви движения: вдига и слага ржцетѣ си. Отдалечъ тия движения изглеждатъ неразумни, но като се приближите къмъ дървото, разбирате, че въ движенията на детето има нѣщо разумно. То вдига ржцетѣ си нагоре, за да кжса ябълки. После сваля ржцетѣ си, за да скрие ябълкитѣ въ джобоветѣ си. Като откжсне нѣколко ябълки, то слиза отъ дървото и продължава пжтя си.

Следъ това наблюдавате, какъ едно колело се движи. Вие виждате, че колелото се върти около една ось, но защо се върти, и то не знае. За него е безразлично, дали се върти, или стои на едно мѣсто. Обаче, за онзи, който се е качилъ на колелото, не е безразлично, движи ли се то, или не. Той, именно, осмисля движението на колелото и го прави разумно. Оттукъ вадимъ заключението: въ природата има живи и разумни сили, които действуватъ самостоятелно; има и неразумни сили, които действуватъ подъ влиянието на друга, съзнателна сила, вѣнъ отъ тѣхъ. Пър-